

Sentencja

Artykuł 49 TFUE należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, które wyklucza częściowy dostęp do zawodu fizjoterapeuty, będącego zawodem regulowanym w przyjmującym państwie członkowskim, obywatelowi tego właśnie państwa, który uzyskał w innym państwie członkowskim tytuł taki jak tytuł masażysty — hydroterapeuty medycznego, upoważniający go do wykonywania w tym drugim państwie członkowskim niektórych z działalności składających się na zawód fizjoterapeuty, jeżeli różnice pomiędzy dziedzinami działalności są tak poważne, że w rzeczywistości należałoby odbyć pełne kształcenie, by uzyskać dostęp do zawodu fizjoterapeuty. Do sądu krajowego należy ustalenie, czy jest tak w tym wypadku.

(¹) Dz.U. C 25 z 28.1.2012.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 30 maja 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de Primera Instancia n° 12 de Madrid — Hiszpania) — Genil 48, S.L., Comercial Hostelera de Grandes Vinos, S.L. przeciwko Bankinter SA, Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, SA

(Sprawa C-604/11) (¹)

(Dyrektywa 2004/39/WE — Rynki instrumentów finansowych — Artykuł 19 — Zobowiązania dotyczące prowadzenia działalności w przypadku świadczenia usług inwestycyjnych na rzecz klientów — Doradztwo inwestycyjne — Inne usługi inwestycyjne — Obowiązek dokonania oceny adekwatności i przydatności świadczonych usług — Umowne skutki braku poszanowania owego obowiązku — Usługa inwestycyjna oferowana jako część produktu finansowego — Umowy swapowe zawarte w celu zabezpieczenia się przed wahaniami stóp procentowych produktów finansowych)

(2013/C 225/25)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Juzgado de Primera Instancia n° 12 de Madrid

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Genil 48, S.L., Comercial Hostelera de Grandes Vinos, S.L.

Strona pozwana: Bankinter SA, Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, SA

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Juzgado de Primera Instancia Madrid — Wykładnia art. 4 ust. 1 pkt 1 oraz art. 19 ust. 4, 5 i 9 dyrektywy 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych zmieniającej dyrektywę Rady 85/611/EWG i 93/6/EWG i dyrektywę 2000/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz uchylającej dyrektywę Rady 93/22/EWG (Dz.U. L 145, s. 1.) — Umowy swapowe na stopy procentowe zawarte w celu zabezpieczenia się przed ryzykiem wahań stóp procentowych innych produktów finansowych — Ocena adekwatności

Sentencja

1) Artykuł 19 ust. 9 dyrektywy 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych zmieniającej dyrektywę Rady 85/611/EWG i 93/6/EWG i dyrektywę 2000/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz uchylającej dyrektywę Rady 93/22/EWG powinien być interpretowany w ten sposób, że, po pierwsze, usługa inwestycyjna jest oferowana jako część produktu finansowego jedynie wówczas, gdy w chwili oferowania omawianego produktu finansowego na rzecz klienta stanowi ona jego integralną część i, po drugie, przepisy prawodawstwa unijnego i wspólne europejskie normy, do których odwołuje się ów przepis powinny pozwalać na ocenę ryzyka klientów lub zawierać wymogi w dziedzinie informacji, obejmujące również usługę inwestycyjną stanowiącą integralną część omawianego produktu finansowego, aby owa usługa nie podlegała już obowiązkowi określonym w art. 19 dyrektywy 2004/39.

2) Artykuł 4 ust. 1 pkt 4 dyrektywy 2004/39 powinien być interpretowany w ten sposób, że oferowanie klientowi umowy swapowej w celu zabezpieczenia się przed ryzykiem wahań stóp procentowych produktu finansowego nabytego przez owego klienta stanowi usługę doradztwa inwestycyjnego zgodnie z definicją zawartą w tym przepisie, jeżeli polecenie odnoszące się do zawarcia tego rodzaju umowy swapowej jest skierowane do owego klienta jako inwestora, jest przedstawione jako odpowiednie dla owego klienta lub oparte na analizie jego indywidualnej sytuacji i nie jest wydane wyłącznie poprzez kanały dystrybucyjne lub przeznaczone dla ogółu społeczeństwa.

3) Do wewnętrznego porządku prawnego każdego z państw członkowskich należy uregulowanie skutków umownych braku dochowania przez przedsiębiorstwo inwestycyjne oferujące usługę inwestycyjną wymogów związanych z oceną, przewidzianych w art. 19 ust. 4 i 5 dyrektywy 2004/39 z zastrzeżeniem poszanowania zasad równoważności i skuteczności.

(¹) Dz.U. C 32 z 4.2.2012.

Wyrok Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 16 maja 2013 r. — Komisja Europejska przeciwko Ryanair Ltd, Air One SpA.

(Sprawa C-615/11 P) (¹)

(Odwołanie — Skarga na bezczynność — Artykuł 232 CE — Rozporządzenie (WE) nr 659/1999 — Artykuł 20 ust. 2 — Rzekoma pomoc państwa na rzecz włoskich przedsiębiorstw lotniczych — Skarga do Komisji — Brak decyzji Komisji)

(2013/C 225/26)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Komisja Europejska (przedstawiciele: L. Flynn, D. Grespan i S. Noë, pełnomocnicy)